

שבעה מחשודי האונס ההמוני

קואהל, משה כהן, מרדכי יעקוביאן, שמעון קלרה, נתן נחום, דויד סביה. החשוד מימין לשמאל: אריה טרגן, שלמה

השמיני, זכריה יהוד, מוסתר מאחורי השוטר מימין. לדברי ילדי השכונה, מוכרים הצעירים שעשו את המעשה, וגם המעשה עצמו הינו עניין של יוס-יוס בשכונה הזאת. גם הפעם נתפסו החשודים במקרה, כאשר נפלו לידו ניידת שעברה בסיוור שגרתי.

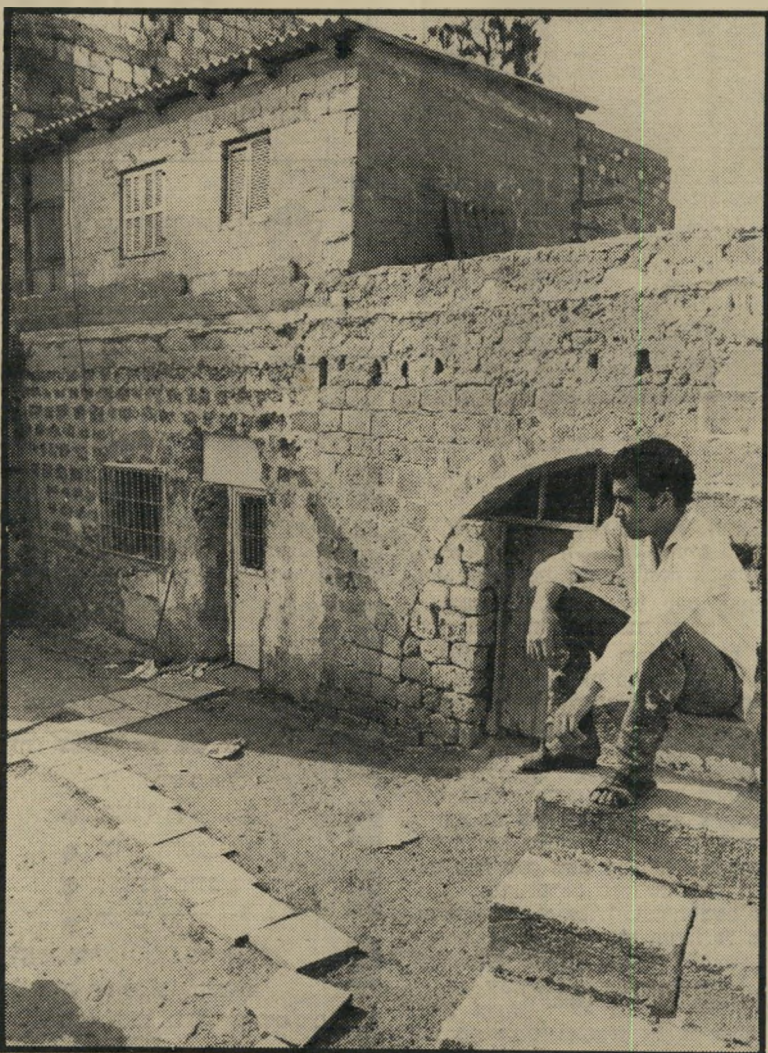
מרופט ומבולגן. מיטה, שולחן קטן, וחפץ צים זרוקים. חלון ללא שמש. במקומה, שק קרוע.

זהו חדרו של אריה טרגן (22), החשוד עליידי המשטרה כי אנס, יחד עם תשעה אחרים, צעירה בת 19, תושבת ראשון לציון. בעל הדירה, אחיו של אריה, יושב בכלא לאחר שהואשם בהשלכת רימון בכרם התימנים. יחד עם אריה, עצרה הי משטרה שבעה חשודים אחרים, בגילים 24-20.

אונס באמצע. מה בדיוק התרחש שם? לדברי רביפקד עמוס אריא, דובר מחוז משטרת תל-אביב, היה זה אונס אכזרי, והבחורה היתה בתולה קודם לכן. דעתו של ניצב-מישנה משה מלחי, מסקד הנפה הדרומית, שונה קצת. כאשר נשאל אם היה זה אונס של ממש, או שמא שיתפה הנערה פעולה, לפחות בתחילה, ענה: "זה היה באמצע".

האונס, או האונס-באמצע, החל בשעה תשע בערב, ליד הבית מספר 21 ברחוב לסקר בקריית-שלום. הצעירה הופיעה כי מקום לפגישה עם אחד החשודים. במקום אחד, היו שם ארבעה, ובמקום פגישה, היא מצאה עצמה קורבן לאונס. משה כהן ומרדכי יעקוביאן חשודים בכך שהיו בין אלה שאנסו את הצעירה במחזור הראשון. לאחר הסיבוב הראשון, לקחו הארבעה את הצעירה במונית מקריית-שלום לבית החלוצות באבוכביר, במרחק כשני ק"מ לומטר מבית המעצר, שם, הצטרפו לחבריה שישה נוספים, השתתפו בסיבוב השני. **אליבי לזמן האונס.** בלשי המדור הי מרכזי שנודמו למקום בסיוור שיגרתי, נתי קלו בקבוצת צעירים שיצאו במנוסה מיד אחורי הגדר של בית החלוצות למישמע המכונית המתקרבת. הבלשים עצרו אותם, מצאו את הצעירה, ערומה במחצית גופה ומעולפת.

בפני שופט-השלום התל-אביבי בוריס רפפורט, טען החשוד משה כהן כי מסר למשטרה אליבי על זמן האונס. שמעון קלי רה סיפר שרק עבר בסביבה, כשהבלשים התנפלו עליו ועצרו אותו. נחום נתן טען שהיה עם שמעון קלרה. סניגורם של כהן ויעקוביאן, עורר-הדין משה אלוני, טען שלשניים יש אליבי. יותר מקורב לפרשה נתגלה זכריה יהוד, שחזר מהצבא, לדבריו, עבר במקום, כאשר ילדים סיפרו לו שיש בפנים בחורה ש-

בית האונס

מאחורי הדלת הקטנה בסוף שביל המירצפות, בוצע האונס האכזרי של עשרה גברים בצעירה אחת. הדירה נמצאת מאחורי בית-החלוצות העוזב והחרב שבפאתי שכונת אבוכביר, בית-החלוצות עצמו משמש מרכז לפעילות מינית לצעירי הסביבה. הצעיר שבתמונה — איננו שייך לסיפור.

שוכבת. "נכנסתי", הסביר לשופט, "והיא הסכימה לשכב איתי." כנ"ל גם שלמה קוריאלי-קוהל: "הייתי בשכונה, וילדים באו, אמרו לי שיש בחורה. נכנסתי. לא סירבתי לשכב איתה."

חינוך

חינוך מיני

בדושי

דורישה פרטי בענייני מין בין תלמידתי תיכון בת 17 למחנך שלה, הינו תופעה נדירה למדי בעולם החינוך בארץ. אחד המורים המעטים היכולים להתגאות בכך, כי יצרו עם תלמידיהם יחסי-אמון כאלה שאיפשרו דושיה מעין זה, הוא יקותיאל דגון, מורה לספרות המתגורר בלוד.

מדווח דגון על השיחה: התלמידה: "אתה יודע, כי תלמיד שלך לשעבר הוא כיום חבר שלי?" "אינני יודע." "אני מתכוונת לתלמיד X. מה דעתך עליו?"

"אני מאוד מעריך אותו." "אספר לך משהו שבגללו תפסיק לה- עריך אותו."

"במה העניין?" "אבל, שלא תספר לו כי דיברתי איתך." "בסדר."

"אני רוצה לגמור איתו." "זו בעייה שלך." "ואתה יודע מדוע?" "ודאי שאינני יודע."

התלמידה (בפיקפוק ומבוכה): "הוא ישב אצלי לפני שבוע, הוא היה בחופשה מה- צבא. והוא... אתה מבין... הוא ביקש לש- כב איתי."

דגון: "ובגלל זה את חושבת, כי אני אעריך אותו פחות? בגלל זה את רוצה לגמור איתו?"

"התלמידה (מופתעת): "רק בגלל זה. זה לא מספיק?"

דגון: "ומדוע עלי להעריך אותו פחות — למרות שאינני מעריך אותו יותר — בגלל זה?"

התלמידה: "והרי הוא משתוקק לגופי בלבד." "מסורם — לא. יצא המרצע מן השק."

(המשך בעמוד 24)